

HAKİMİYYET - 8 -

Bazı kişilerin kemalistlere cesaret vermiş olmaları:

Bu başlık altında geçen sayıda bir yazı neşretmiştik. Ve bu arada "Günümüzün Tevhid ehlini haricilere benzetme, Maide ayetlerini Ehl-i Kitab'a tahsis etme hatadır" demiştik. İşte bugünden itibaren bu hususun açıklamasını yapacağız:

"Hariciler" kimlerdir? İşte bu soruların cevabını arıyalım:

Hariciler, İslam'ın sekiz itikadî mezheplerinden biridir. "Sıffin" denilen yerde Hz. Ali ile Hz. Muaviye'nin arasında cereyan eden savaş esnasında vuku bulan meşhur "Hakem" hadisesi neticesinde ortaya çıkmış ve daha sonraları gelişmiştir. Bunlar önce Hz. Ali'yi hakem tayinine ve belirli bir hakemi kabule zorladıkları halde, daha sonra hakeme başvurmayı büyük bir günah saymışlar ve Hz. Ali'nin işlemiş olduğu bu günahtan dolayı tevbe etmesini istemişlerdir. Çünkü, onlara göre Hz. Ali, hakem hadisesini kabul etmekle küfre gitmiş oluyordu. Kendileri de bu hadiseyi kabul etmeleriyle kâfir olduklarını kabul ettiklerinden ötürü tevbekâr olduklarını itiraf ediyorlardı.

Haricî fırkalarının müşterek vasıfları:

Bunlar zamanla birçok kollara ayrılmışlardır. Fakat bunlar arasında müşterek vasıflar vardır. Birkaçına işaret edelim:

- 1- Hariciye mezhebine mensub olanlar, her günah işleyenin kâfir olduğu görüşündedir. Bunlar, bu hususta büyük-küçük dememiş, hepsini tekfir etme yoluna gitmişlerdir.
- 2- Hariciler, ayetlerin tahlil ve tefsirine gitmemişler, zahirine göre hüküm ve karar vermişlerdir.
- 3- Haricîlerin tekfir ettikleri kişiler, günümüz dünyasının kemalistleri ve benzerleri gibi Şeriat'a karşı çıkanlar ve Şeriat'ı kaldırıp yerine kendi kafalarına göre kanunlar getirenler değil, Hz. Ali, Hz. Muaviye ve Şeriat'a karşı hürmetkâr olan ve fakat Ehl-i Sünnet'in tesbitine göre kendilerini küfre götürmeyecek derece günah sahibi olanlardır.
- 4- Ehl-i Kitab, yahudilerle hıristiyanlardır. Kur'an tabiriyle bu iki sınıf insana "Ehl-i Kitab" ismi verilir.
- 5- Maide ayetlerinin muhatab aldıkları sadece Ehl-i kitab mıdır yoksa ayetler bütün ümmetlere şamil midir? Cevabını aşağıda göreceğiz.
- 6- Günümüzün şirk ehli, kemalistlerle particilerdir.
- 7- Tevhid ehli ise kamalizmi de particiliği de reddeden, bu iki zihniyeti de şirk sayan, Ehl-i Sünnet'e bağlı, asla taviz vermeyen ve daima kaynaklara bağlı kalıp muarız ve muhaliflerine meydan okuyan, onları susturan bir kuruluşur ki, "**Ümmetimin içinden kıyamete kadar bir taife eksik olmayacaktır ki, onlar hak üzere olup hak yolda devam edeceklerdir; muarız ve muhalifleri onlara zarar vermeyecektir...**" şeklinde varid olan Peygamber (s.a.v) hadisiyle tarif edilen muarreflerdir. Ve yine bu kuruluşur ki, Maide, 44, 45 ve 47. ayetlere,

tefsirlere de bakarak, Mehmet Kırkincılar gibi, kemalistlerin ve particilerin adeta avukatlığını yapan zamâne hocaları gibi değil; keza, her günah işleyeni tekfir eden, tekfir etme yoluna giden hariciler gibi de değil; Ehl-i Sünnet ulemasının yolunu takib ederek, hakka hak, batıla da batıl diyen ve bu noktadan hareket ederek, ne Hariciler gibi ve ne de Kırkincılar gibi ifrat ve tafride kaçmamış ve bu arada mezkur ayet-i kerimelerin ve Yusuf, 40, Şura, 10 ışığı altında yürüyerek "**Hâkimiyetin, kayıtsız ve şartsız milletindir**" demenin şirke gitmenin alameti, "**Hâkimiyet, kayıtsız ve şartsız Allah'ındır**" demenin ise, Tevhid akidesinin ayrılmaz bir parçası olduğuna inanmış kişiler olarak, kemalistlerin de particilerin de Maide, 44, 45 ve 47. ayetlerinin muhatabları arasında olup kâfirlerin, zalimlerin, fasıkların ta kendileri olduğunu dolayısıyla bir şirk çatısı altında toplanıp birer müşrik olduklarını söylüyor ve bütün bir dünyaya ilan ediyoruz!..

Cahiliyyet hükmü:

"Onlar cahiliyyet hükmünü mü istiyorlar? Yakinen bilen bir millet için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim vardır?" (Maide, 50)

Cahiliyyetin gerçek manası, bu ayette tesbit ve tahdit ediliyor. Cahiliyyet insanın insana hükmetmesidir. Çünkü o, kulların kullara kulluğudur, Allah'ın kulluğundan uzaklaşmadır... O'nun uluhiyyetini reddetmedir... Allah'ı bırakıp, bazı insanların uluhiyyetini kabul etmek ve onlara kul olmaktır.

Bu ayete göre cahiliyyet, muayyen bir zamana mahsus değildir. O, bir durum ve bir vaziyettir. Bu durum dün mevcut olduğu gibi, bugün de yarın da mevcut olabilir. İşte o zaman, İslam'a karşı olarak o, cahiliyyet ismini alır.

İnsanlar, ya Allah'ın Şeriat'ıyla hükmederler, onu kabul edip kendilerini ona teslim ederler ve bu suretle Allah'ın dinine girerler veya sabit kadem olup istikrar bulurlar veyahut da kul yapısı bir sistemi tatbik ederler ve cahiliyyet bataklığına düşerler. Elhasıl insanlar kimin hükmünü tatbik ediyorlarsa onun dinindedirler; Allah'ın değil!.. Bir başka ifade ile; Cahiliyyet hükmünün arandığı ve tatbik edildiği yerde Allah'ın hükmü artıktan aranmaz, terk edilmiş olur. Ve buna mukabil ilahî Şeriat'ın terk edildiği yerde cahiliyyet hükmü bulunur ve yaşanan hayat da cahiliyyet hayatı olur.

İşte yolların ayrılış noktası burasıdır. Allah, insanları bu noktada durdurur ve sonra serbest bırakır. Sonra cahiliyyet hükmünü arıyanlara inkârî, fakat Allah'ın hükmünün üstünlüğü için takrirî bir soru soruluyor:

"Yakinen bilen bir millet için Allah'tan daha iyi hüküm veren kim vardır?"

Evet; Allah'tan daha iyi hüküm veren kimdir? İnsanlar için nizam vaz etmek ve onlara hükmetmek iddiasına kalkışanlar, Allah'ın nizamından daha hayırlı bir nizam,

O'nun hükmünden daha mükemmel bir hüküm meydana getirebilirler mi?.. Hangi deli, böyle bir iddiayı sürdürebilir?..

İnsan; insanları, insanların yaratıcısından daha iyi tanıdığını iddia edebilir mi? İnsanlara, insanların Rabb'inden daha merhametli olduğunu söyleyebilir mi? İnsanları insanların faydasını insanların ilahından daha iyi bildiğini ileri sürebilir mi? Son Şeriat'ını ve son Peygamber'ini gönderen onu peygamberlerin sonuncusu, risaletini risaletlerin sonuncusu. Şeriat'ını da ebedî kılan Allah'ın şartların değişeceğini, ihtiyaçların yenileneceğini, karışıklıkların vuku bulacağını bilmediğini iddia edebilir mi? Gönderdiği Şeriat'la bunun hesabını yapmadığını, bu durumun o zaman ona gizli olup (!) son zamanlarda insanların bulunduğunu söyleyebilir mi? Allah'ın Şeriat'ını hayattan uzaklaştıran onun yerine cahiliyyet hükmünü ikame eden kendi arzusunu veya herhangi bir milletin arzusunu veya herhangi bir beşer neslinin arzusunu, Allah'ın bütün hüküm ve Şeriat'ının üstüne çıkaran insanlar bunu diyebilirler mi?

Evet; bunu diyebilirler mi? Özellikle müslüman olduklarını iddia eden insanlar, böyle bir iddiada bulunabilirler mi?

Şartlar, karışıklıklar insanların isteksizliği, düşman korkusu bütün bunlar Allah'ın ilmi dahilinde değil midir? O, müslümanlara, aralarında ilahî Şeriat'ı ikame etmelerini, onun nizamına uymalarını, indirdiği hükümlerin bir kısmından bile vazgeçmemelerini emrediyor?

Geçici ihtiyaçların, yenilenen durumların ekseriyet hallerinin istiaından Allah'ın Şeriat'ı kusurlu mudur? Bütün bunlar, Allah'ın ilmi dahilinde değil midir? Buna rağmen, O insanları sakındırıyor ve şiddet gösteriyor...

Müslüman olmayan insan dilediğini söyleyebilir... Ama, ya müslüman? Yahut müslüman olduğunu iddia eden? Bütün bunları söyler de yine müslüman kalabilir mi? İslam'ın bir zerresini taşıyabilir mi?

İşte yolların ayrılış noktası... Orada herkes ihtiyarına sahiptir. Orada münakaşa ve mücadeleye lüzum yok!..

Ya İslam, ya cahiliyyet; ya iman, ya küfür! Ya Allah'ın hükmü, ya cahiliyyetin hükmü!.. Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyenler kâfirdirler, zalimdirler, fasiktirler!.. Allah'ın hükmünü kabul etmeyenler mü'min değildirler!..

Bu mesele, müslümanın vicdanında kesin ve açık şekilde yer etmelidir. Kendi zamanında insanlara tabiki hususunda tereddüte düşmemelidir. Bu hakikatın muktazasına dost ve düşman herkese ilan edilen bu tabikatin neticesine teslim olmalıdır.

Bu mesele, bir müslümanın vicdanında kesinlik derecesine ulaşmazsa, o insanların güveni bozulur, intizamı karışır... Vicdanında hak ve batılı tefrik edemez, doğru yolda tek adım bile atamaz...

Hülâsa: Beşerî kanunlar haysiyet ve şeref kırıcı olduğu gibi, insanı kula kul yapar. Allah kanunları ise, insanları yaratanına kul yaparak, onun haysiyet ve şerefini daha yükseltir.

"Zad'ül-Mesir fi İlmi Tefsir" adındaki tefsir sahibi, Maide Suresi'nin bu ayetlerinin tefsirinde çeşitli görüşleri serdettikten sonra, şöyle diyor:

"Allah'ın indirdiği hükümleri red ve inkâr ederek başka kanunlarla hüküm verirse yahudiler gibi, kâfir olur. Red ve inkâr etmiyerek sırf heva ve hevesine uyararak Kur'an kanunlarıyla hükmetmezse, kâfir olmazsa da zalim ve

fasık olur."

"Allah'ın gönderdiği kanunları inkâr ederse, o muhakkak kâfir olmuştur. Fakat bir kimse, Allah'ın kanunlarını kabul ve ikrar ettiği halde onlarla hükmetmezse fasık ve zalim olur," şeklinde İbn-i Abbas'tan yapılan bir rivayette de müfessirinin bu tefsirini teyid etmektedir.

Tefsir-i Taberî'de şöyle deniliyor: Red ve inkâr ederek, Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, o, Allah'ı inkâr etmiş sayılır, yani kâfir olur. İbn-i Abbas'ın dediği gibi, bu neye benzer? Allah'ın peygamberlerinin peygamberliğini bildikten sonra red ve inkâr etmeye benzer.

Tefsir-i Kurtubî'de, İbn-i Mesud ve Hasan'dan naklen şöyle diyor:

Bu ayetler, ister müslüman olsun, ister yahudi olsun, isterse kâfir olsun, Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse kâfir olur. Allah'ın indirdiğinin hilafına hükmetmenin günah olduğuna inanarak hükmederse fasıklardan olur.

İsmail El-Kadı, Ahkâmül Kur'an adlı eserinde şöyle diyor: "Bu üç ayetin zahiri şunu gösteriyor: Müslümanlardan her kim yahudilerin yaptığı gibi yaparsa, yani Allah'ın hükümlerine muhalif hükümler icad ederse ve o hükümleri bir din gibi, kabul ederse, yahudiler hakkındaki cezaya onlar da çarptılır. Vehbi Efendi'nin "Hülâsatül Beyan" ismindeki tefsirinde, bu mevzularla ilgili bazı bölümleri sadeleştirerek buraya alıyoruz:

"Ayet, ilahî hükümlere razı olmıyanların kâfir olduklarını, zina edenler hakkında sarıh hükmü değiştiren yahudilerin de kâfir olduklarını beyan etmektedir. Binaenaleyh, Allah'ın indirdiği ahkâm ile hükmetmeyip değiştirenlerin mü'min hükmüne layık ve müstehak olmadıklarını beyanla ilahî hükümleri değiştirmenin pek ağır olduğuna işaret olunmuştur. Bu ayetin zahirine nazaren fasıkın kâfir olması lazım gelir. Zira fasık irtikâb ettiği fısıkdaki ilahî hükümlerin hilafını seçmiştir, demekle Haricî mezhebi fasıkın küfrüne bu ayetle istidlal etmiş ise de Fahri Razi'nin beyanı vechiyle onlara şöyle cevap verilmiştir: Gerçi fasık, fiskiyle Allah kanunlarının hilafını irtikab etmiş ise de, bu dilinde ve zahirde olup kalbiyle o hükümlerin hak olduğunu tasdik ve işlediği fıskın günah olduğuna inandığından kâfir olmaz. Çünkü, küfür, hak olan hükümleri kalbiyle inkâr, diliyle reddetmektir. Fasık ise, kalbiyle tasdik ettiği için yine mü'mindir. Fakat inanmakla beraber şer'î hükümlerin hilafına hükmetmek de diğer günahları işlemek kabilindendir. Şu halde ayet-i celile'nin hükmü, bil külliye inkâr ve reddetmekle beraber hilafiyale hükmederse, işte o zaman kâfir olur, demektir. Bu ayette bir çok tevcihler varsa da asah olan tevcih budur.

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emir'ül-Mü'minîn ve Halifet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6